

18/10

Mostar, 22. srpnja 1993.
br. IO/0025/93

VLADA HRVATSKOG VIJEĆA OBRANE
Dr. JADRANKO PRLIĆ

P R E D S J E D N I K

Štovani gospodine Predsjedniče,

gotovu da smo došli u stanje, u većini mjesta HZ HB a pogotovu ovdje u gradu Mostaru, da na žalost nije anakrono, dapače, aktualno je započeti prisposodobom s prvih stranica Biblije, DIJALOGOM Boga i čovjeka.

Jahve, govori Abrahamu, pred kim ne želi ništa skrivati; *VELIKA JE POVIKA NA SODOMU I GOMORU, DA JE NJIHOV GRIJEH PRETEŽAK. IDEM DOLJE DA VIDIM RADE LI ZAISTA KAKO VELI TUŽBA ŠTO JE DO MENE STIGLA, ŽELIM RAZVIDJETI.*

Veli dalje Biblija; Nato se Abraham primače bliže i reče:

HOĆEŠ LI ISKORIJENITI I NEVINOG S KRIVIM.

Štovani gospodine Predsjedniče,

radostilo bi i Vas i mene, kad bi ovo pismo započeli u ozračju koje ima navjestiti dagađaje pravde, ljubavi i mira, kao najvećih naravnih vrednota, no poslanje koje obnašamo u ovo vrijeme, očito ima biti bremenito, tražeći ponajprije od nas, koji smo poslužitelji, te svakog čovjeka dobre volje, davanje bez pridržaja, e da bi naš hrvatski narod ostvario svoja višestoljetna nastojanja izražena i Političkom Poveljom HDZ-a iz studenog 1992.

Očito, da nam je kroz mnoge nevolje proći do to uzvišenog cilja, koje dovode u pitanje i smisao žrtve, navodeći na malodušje, pa i pomišljajući na odustajanje od poslanja, no ovakova vremena traže velike muževe, koji su kadri nadvladati tolike kušnje, služeći svome narodu i svakom čovjeku dobre volje, svemu usprkos.

U nadi protiv svake nade, po ljudsku mjereći izgleda ludo, u ovakovim vremenima istrajavati i istrajati na putu dostojna čovjeka, no, znajući biće našeg hrvatskoga naroda utemeljeno na kršćanskim nasadama već trinaest stoljeća, znam da možemo i moramo s božjom pomoći poraditi na doborbit našeg hrvatskoga naroda i svakog čovjeka dobre volje.

Jer drugog puta nema niti može biti za nas Hrvate, koji već trinaest stoljeća hodimo i istrajavamo kroz našu slavnu ali uvijek bremenitu povjest, a na pragu smo trećeg tisućljeća.

Dičimo se našom kulturom i tradicijom, koju nam namriješe predi, no to obvezuje, da i mi tako hodimo, budno motreći, da ne bi pogazili ono čime se dičimo.

Velika je povika, na pojave i događaje, koji su protivni onomu na što smo ponosni, uz bojazan da postanu redovita praksa, u nakani da je nametnu kao način življenja, protivno hrvatskome biću, kulturi i civilizacijskom dosegu.

Velika je povika, na ubojstva koja su izvršena nad civilnim osobama, a počinitelji slobodno hodaju među nama, mada je istragom, za neka ubojstva utvrđen počinitelj, te izostaje krivična prijava i predvođenje počinitelja pravdi, kod nekih je istraga s "više" razine zaustavljena, a neka se vode kao nerješeni slučaj.

Gotovu da smo zagušeni posljednjih mjeseci od poplave grabeži i tolikih kriminalnih radnji svake vrste da ih praktički ne možemo pobrojati.

Razumije se, da izneseno temeljimo na prizivu zvaničnih institucija i osoba koje obnašaju odgovorne poslove u našim postrojbama, bilo vojnim bilo civilnim, te vapajima tolikih ljudi Hrvata koji zahtijevaju bez odgode uspostavu sustava, kadrog zaustaviti svaku vrst kriminaliteta, osigurati i u ratu sigurnost za sve koji nisu svojim činimam pogazili zakonske i moralne norme.

Kod mnogih naših ljudi koji po svojoj savjesti, što je iznad društvenih i pravnih normi, žele obavljati svoje poslanje, u smislu ustroja pravnog sustava, boreći se protivu svakovrsnog kriminaliteta, a priječi ih se u izvršenju dužnosti, te vrši prisila njihove savjesti, osjeća se rezigniranost i beznađe, da možemo prevladati i nadvladati takvo zlo, koje nije spojivo niti dostojno bića hrvatskoga naroda, niti su poradi toga založili sebe i svoje živote u ovom ratu, nego vođeni svježću, da im je obrana stoljetnih ognjišta i života ljudi, sveta dužnost.

Nikada nije bilo niti će biti u Hrvata, moguće pravdati neko zlodjelo, najvećom prevarom oca: laži, da cilj opravdava sredstvo, pa ni kad je riječ o samoobrani golih života, kao što je sad slučaj u ovom nametnutom nam ratu.

Hrvatski narod ima svoje uzore, svoje visoke ciljeve, ima i sada snage, svemu unatoč, da dobije tako važnu bitku, samog sa sobom, jer kroz ovaj rat vodi i tu najtežu bitku, oko povrata vrednota naravnih i nadnaravnih, koje su gažene i dobro pogažene tijekom ovih desetljeća zavodničkog komunizma, u čijim smo posljedicama mi sada.

Imamo snage, moramo imati i volje, privesti sudu pravde sve počinitelje kriminaliteta, koji su iz nas izašli, ali nisu naši, jer im nije na srcu dobrobit hrvatskoga naroda i svakog čovjeka dobre volje.

Štovani gospodine Predsjedniče,

nesporno je, da nam je svima jasno kako ima velikih tegoba poradi takovih događaja, od strane međunarodne javnosti i politike, kojoj se ne prikazuje sva istina, nego upravo upire i podastire ono o čemu govorimo, za što se zalažemo da se iskorjени, a to su pojave i događaji za koje Vam kao Predsjedniku HVO HZ HB, ukazujem i tražim da se učinkovito u tome očitujete.

Svjetska politika, posebice određeni uticajni krugovi, koji nam nikada nisu niti će biti skloni, koriste obilato ove događaje protivu hrvatskoga naroda i naših nacionalnih interesa, izjednačivši našu žrtvu s agresorom, optužujući nas, da jednako provodimo etničko čišćenje, ne vodeći računa da smo u svojoj svojoj žrtvi ljubavi, upravo u tomu bili najveći, raširivši svoja srca za tolike izbjegle i prognane, znajući da većina njih ni tad u svojim srcima nije imala mjesta za nas.

Sve da smo i anđeli, a ne griješni ljudi, ti politički krugovi bi nam spočitavali čak i to, no znajući za to moramo otkloniti sve ono što daje ikakav povod, za bilo kakovu našu osudu, uvijek znajući da iznad toga stoji i obvezuje nas izgrađena kršćanska savjest, a ne samo međunarodne konvencije i međunarodno pravo.

Hrvatski je narod, prije svih europskih naroda već daleke 1282. imao svoj zakonik temeljen na staroj hrvatskoj pravici, stoljećima prije međunarodnih prava i konvencija.

Dok su mnogi tek u ovom i prošlom stoljeću rješavali pitanje robova, a sad prisvajaju sebi licemjerno naslove branitelja pravde i naših tužitelja, hrvatski kralj Zvonimir u jedanestom stoljeću govori u svom izjescu sv.Ocu, da robova u Hrvata nema.

Unatoč rata i nepravilika u kojima jesmo, moramo poraditi na ustroju elemenata pravnog sustava, koji je primjeren ponajprije našem biću, na što nas obvezuje i gore navedene zásade koje baštinišmo, a time postajemo i ozbiljan politički subjekt, što svijet respektira i jedino priznaje, unatoč licemjerne politike koju provodi.

Budući, da nemamo simpatije svjetske politike, poglavito utjecajnih krugova, te nam se izboriti za priznanje na način, koji se jedino respektira i uvažava, a to je ustroj vojske kao respektabilne sile i funkcioniranje sustava pravne države, što nam očito upravo sada manjka.

Ozbiljni političari i ljudi koji promišljaju, znaju da se ima respektirati rezolucija Ujedinjenih Naroda, glede utemeljenja suda za istragu i suđenje ratnih zločina, na prostorima bivše Jugoslavije, time i našim, te nam je poraditi, da ni po božiju ni po ljudsku ne budemo suđeni, pogotovu ne kao narod koji u svom sustavu nema to, mada je unutar sebe imao pojedinaca koji u svemu nisu poštivali međunarodno humanitarno pravo.

Ta, dosta nam je hipoteke, koju nosimo pedeset godina, koju bi nam i danas, nakon svega što smo doživjeli i što proživljavamo htjeli namaknuti ili pak istu produljiti, pa čak iz reda i onih, kojima smo spasili i živote.

Štovani gospodine Predsjedniče,

izvolite bez odlaganja održati zasjedanje Vlade, samo s jednom točkom dnevnoga reda, a to je; ustroj vojske kao respektabilne sile i uspostava elemenata pravne države, u cilju ostvarenja hrvatskih nacionalnih interesa, uspostavi mira i sigurnosti ljudi.

Nalazimo se u ratnim prilikama, koje doista od nas traže veliku žrtvu, za koju mnogi nisu pripralni, možebit bi u drugim uvjetima bili, te sukladno obvezama izvolite odabrati i ljude koji mogu odgovoriti izazovu ovoga vremena i dogotavljenju projekta hrvatskoga naroda izraženog u POLITIČKOJ POVELJI HDZ-a.

HDZ-a je plebiscitarno dobila povjerenje hrvatskoga naroda u BiH, zastupati ga u političkom i državnom određenju i opredmetiti višestoljetnu namisao, kao državotvornog naroda, priskrbivši sva prava u i na Bosnu i Hercegovinu, kao međunarodno priznatu državu sa unutarnjim ustrojem triju konstitutivnih jedinica, ostvarivši svoj suverenitet, nakon pet stoljeća.

Štovani gospodine Predsjedniče, budući da HVO nije sebi priskrbilo mandat, nego mu je povjeren od hrvatskoga naroda, po HDZ-a, te ga ima ukoliko provodi i ostvaruje ono što je volja hrvatskoga naroda, koja se ima poštivati i svatko od nas podložiti joj svoje osobno.

Primite izraze osobitog štovanja.

PREDSEDNIK
IO HDZ-a BiH

Srećko Vučina